

BULETIN INFORMATIV

Nr. 17

07 August 2020

EDITORIAL

Un altfel de fotbal

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Viața, în toată desfășurarea ei, e o sumă de opțiuni. A rămâne cantonat într-o perspectivă exclusivistă, poate însemna că întorci realitatea după cum îți convine sau, mai bine zis, că fugi de o realitate care te dezavantajează.

Fotbalul românesc a trecut, într-o sută de ani de la apariție, printr-o uriașă transformare, și astăzi avem toate consecințele acestei metamorfoze. De la terenurile cu iarbă înaltă, plasate la Șosea, de la stadioanele ROMCOMIT sau VENUS și până la OZN-urile de azi din București, Craiova, Ploiești sau Cluj. Tradiții care au depășit proba timpului, ca la Dinamo, UTA, Poli Iași sau Universitatea, până la new entry ca Voluntari, Academica sau Viitorul. Toate acestea au implicat investiții financiare majore, dar mai ales investiții sentimentale aproape fără puterea de a fi cuantificate. Fotbalul de ieri este egal cu cel de mâine în condițiile în care iubirea și pasiunea sunt două stări de

spirit care nu au aparate de măsură și control.

Și, totuși, mâine va fi un altfel de fotbal. Nu doar că Liga 1, după un efort comun al tuturor cluburilor, cu totul excepțional, a reușit să termine cel mai greu sezon din istorie, jucând pe muchie de cuțit etapă de etapă și aproape meci de meci, dar a ajuns la o experiență de competiție cu adevărat importantă. Pandemia care ne-a copleșit pe toți a impus reguli noi, măsuri extreme și a generat o nouă solidaritate între cei din afara și cei dinăuntrul fenomenului. De fapt, cred că acest cuvânt, SOLIDARITATE, trebuie să conducă în fotbalul anului următor. Pericolul încă nu a trecut și sunt toate datele că, pentru o perioadă, trebuie să rămânem la fel de atenți și de precauți.

Liga Profesionistă începe noul sezon în câteva zile, având 16 echipe la start și 16.000 de speranțe rostite sau doar gândite. E semn că nu o cifră trebuie să ne preocupe, ci numărul total al celor care cred că putem oferi, nu doar partenerului media, un fotbal mai bun. Calitatea fotbalului nostru trebuie să fie determinantă și nu numărul de echipe care îl joacă. Vin cupele europene, vin provocările toamnei, încercăm să proiectăm ceva care n-a mai fost niciodată proiectat. Dragostea în vremea holerei, zicea Marquez, fotbal în pandemie, sau pe muchie de cuțit, așa spune eu. Și într-un caz, și în celălalt, important e să rămânem împreună. În fotbal sau într-un altfel de fotbal.

FEATURE

CASA Liga 1 - Echipa sezonului 2019-2020

PORTAR

Giedrius Arlauskis (CFR Cluj / 32 de ani / 28 de jocuri) - Singurul portar și unicul străin campion cu trei echipe diferite și-a trecut în palmares al cincilea titlu. A strâns 19 meciuri fără gol primit, fiind depășit în istoria campionatului doar de Dumitru Stângaciu (20 de jocuri fără gol primit în sezoanele 1986/1987 și 1993/1994).

FUNDAȘI

Andrei Burcă (CFR Cluj / 27 de ani / 21 de jocuri) - Transferat în vara anului 2019 de la FC Botoșani, s-a integrat rapid în lotul clujenilor și a devenit om de bază în defensiva ardelenilor, cea mai bună din CASA Liga 1. Seriozitatea aratăată în teren a reprezentat un mare atu în fața exigentului antrenor Dan Petrescu.

Paulo Vinicius (CFR Cluj / 35 de ani / 25 de jocuri) - Indiscutabil, cel mai bun fundaș central din principala competiție internă! Prinde pentru al treilea sezon la rând echipa campionatului. Pe lângă prestațiile sigure din defensivă, s-a evidențiat și în ofensivă, în contul său fiind trecute cinci goluri. Nu în ultimul rând, trebuie subliniat un aspect fără egal în rândul apărătorilor: în cele trei ediții, Vinicius nu a fost suspendat niciodată pentru cartonașe roșii sau cumul de galbene!

Marius Constantin (Gaz Metan / 35 de ani / 30 de jocuri) - Din postura de căpitan, i-a condus pe medieșeni spre o performanță unică în istoria clubului, prima calificare în play-off! În plus, a arătat că este un caracter puternic, dovadă fiind cele șapte goluri înscrise din penalty, cel mai bun din Liga 1 la acest capitol.

Ciprian Deac (CFR Cluj / 34 de ani / 25 de jocuri) - Locomotiva CFR-ului! A tras echipa după el, a făcut diferența în momentele dificile. A încheiat cel mai bun sezon din carieră cu 14 goluri marcate, dintre care șapte în play-off (cel mai bun marcator) și nouă pase decise (patru doar în play-off, cele mai multe). Este un model de profesionalism!

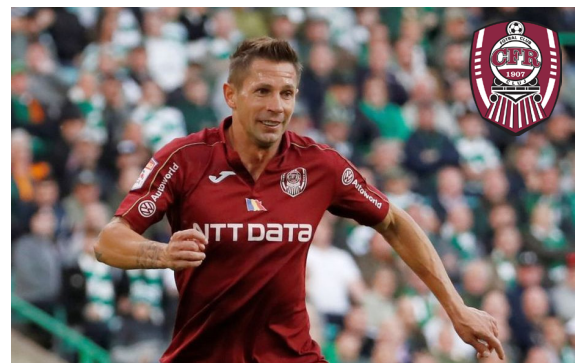
Dan Nistor (Dinamo - 16 jocuri, Universitatea Craiova - 13 jocuri / 32 de ani) - Grație celor 11 asisturi reușite, Nistor a încheiat pentru al doilea sezon

Giedrius Arlauskis
(CFR Cluj)

Marius Constantin
(Gaz Metan)

Ciprian Deac
(CFR Cluj)

Dan Nistor
(Dinamo)

consecutiv în fruntea clasamentului pasatorilor decisivi. Transferul său la Universitatea le-a adus oltenilor un plus de experiență, care i-a ajutat să lupte pentru titlu până la final.

Jonathan Rodriguez (FC Botoșani / 30 de ani / 29 de jocuri) - Argentinianul a coordonat jocul botoșănenilor, a fost fotbalistul care s-a evidențiat prin dăruire în teren, dar și prin calitățile tehnice deosebite. A înscris de două ori și a oferit șase pase decisive.

Alexandru Cicâldău (Universitatea Craiova / 23 de ani / 32 de jocuri) - A avut un sezon fantastic! Posesor al unui bagaj tehnic deosebit, a încântat de multe ori prin deciziile surprinzătoare luate pe durata meciurilor. A fost jucătorul din lotul alb-albaștrilor cu cele mai multe reușite ofensive: 14 goluri marcate și șase assist-uri.

ATACANȚI

Gabriel Iancu (Viitorul / 26 de ani / 28 de jocuri) - Revenit sub conducerea lui Gheorghe Hagi, și-a găsit echilibrul și a devenit fotbalistul decisiv pe care mulți îl vedeau acum câțiva ani. A terminat campionatul în fruntea clasamentului golgheterilor - 18 goluri marcate. În plus, a mai reușit opt pase decisive și a scos două penalty-uri.

Denis Alibec (Astra / 29 de ani / 25 de jocuri) - Un artist în teren, un jucător născut pentru a încânta tribunele cu execuțiile sale! A contribuit din plin la parcursul forte bun al giurgiuvenilor cu 14 goluri, 10 pase decisive și un penalty scos.

Florinel Coman (FCSB / 22 de ani / 28 de jocuri) - În ciuda unui parcurs oscilant al roș-albaștrilor în campionat, prestațiile sale au fost printre cele mai bune din CASA Liga 1. A contribuit la 22 dintre reușitele bucureștenilor: 12 goluri, nouă pase decisive și un penalty obținut.

ANTRENOR

Dan Petrescu (CFR Cluj / 52 de ani) - Fostul mare jucător al "Generației de aur" scrie istorie și ca antrenor! A devenit primul tehnician, după Dumitru Dumitriu (1994/95, 1995/96, 1996/97), care a câștigat titlul trei sezoane consecutiv și a făcut-o pe CFR singura echipă din provincie laureată trei ediții la rând în ultimii 93 de ani!

Alexandru Cicâldău
(Universitatea Craiova)

Gabriel Iancu
(Viitorul)

Florinel Coman
(FCSB)

Dan Petrescu
(CFR Cluj)

INTERVIU

Interviu cu Ciprian Deac
(CFR Cluj)realizat de **Oana Sabău și Octavian Țopa**

14 goluri și nouă pase decisive. Căpitanul echipei, vedeta ei. Ciprian Ioan Deac, născut în 16 februarie 1986 la Dej, multiplu campion al României, de 23 de ori selecționat în echipa națională, este un model pentru orice tânăr care s-a apucat de fotbal. Dacă nu ar fi existat, ar fi trebuit inventat.

1 Cum e să obții trei titluri de campion consecutiv? Știi că nu s-a mai întâmplat așa ceva de 96 de ani la o echipă din provincie?

E un sentiment extraordinar. Mă bucur enorm că după un sezon atât de greu am reușit să ridicăm din nou acest trofeu deasupra capului. Am avut peste 50 de meciuri, am trecut prin această perioadă grea cu cazurile de COVID19, însă am crezut până la capăt în noi, în valoarea și experiența acestui grup de la CFR Cluj, și așa am reușit să fim din nou campionii României. Știu că au trecut mulți ani de când nu a mai câștigat o echipă din provincie titlul de trei ori consecutiv și de asta sunt extrem de mândru de colegii mei și de performanța realizată.

2 Care dintre toate titlurile obținute cu CFR Cluj ți s-a părut cel mai greu de câștigat?

Sincer, de departe acesta a fost cel mai greu. Am avut extrem de multe meciuri cu încărcătură mare în competițiile europene, a trebuit să facem față pe două fronturi, plus a fost

această pandemie care a venit peste noi. E bine că am trecut peste toate obstacolele și am reușit să terminăm sezonul pe locul 1.

3 Descrie-ne, în câteva cuvinte, cine este Dan Petrescu.

Dan Petrescu cred că nu mai are nevoie de nicio prezentare. A câștigat trei titluri consecutive la CFR Cluj, a realizat niște performanțe extraordinare nu doar la Cluj, ci oriunde a antrenat. Este un antrenor foarte bun, care vede doar fotbal în fața ochilor și pregătește foarte bine meciurile. Mă bucur că am ocazia să lucrez alături de dânsul la CFR.

4 Care este coechipierul cu care te înțelegi cel mai bine și care a fost adversarul cel mai dificil din CASA Liga 1?

Nu pot să aleg un singur jucător cu care mă înțeleg bine. Noi la CFR Cluj, suntem o familie și am o relație bună cu toții.

5 Unde crezi că se va opri în Europa campioana României?

Eu, sincer, îmi doresc mult să ne oprim cât mai târziu. Ne dorim să ne calificăm în grupele unei competiții europene și vom munci zi de zi pentru a face o figură frumoasă și a avea cel puțin rezultatele pe care le-am avut în ediția precedentă.

6 Internaționalul Ciprian Deac va juca la turneul final al Campionatului European din vara viitoare?

Tot ce îmi doresc acum este să fiu sănătos, să pot să îmi ajut echipa de club în competițiile europene și în noul sezon al Ligii 1, iar dacă voi fi sănătos și selecționerul va considera că pot să ajut echipa națională, voi răspunde oricând afirmativ convocării.

SPONSOR

CRONICĂ

De la Dunăre la Sena

realizat de **Marius Mitran**

Am în minte primele casete tehnice ale meciurilor de Divizia A din „Sportul” anilor '70. E o amintire vizuală puternică, clară, cu acele chenare negre, în care jucătorii scriși cu litere mari (cu „verzale”, aveam să aflăm mai târziu, când eu însumi am ajuns să le întocmesc) erau evidențiați astfel pentru jocul lor. Acolo erau toate cheile meciului, aflai câte șuturi, câte cornere, cine și cum a arbitrat sau în ce stare era gazonul. Câți spectatori fuseseră la meci, cine marcase și totul se încheia cu „Trofeul Petschowski” urmat de o notă.

Ce era acest trofeu și, mai ales, cine fusese Petschowski? Taică-meu mi-a zis că a fost cel mai bun fotbalist român pe care îl văzuse vreodată și că trofeul care-i purta numele se acorda publicului cel mai corect. Mai „fair”, am zice noi azi. De ce? Pentru că Petschowski fusese nu doar un fotbalist genial, ci și unul de o sportivitate rară.

A doua amintire legată de umbra marelui fotbalist e una care cântă. E vorba de peluza unde galeria UTA își desfășura la fiecare meci drapelele, bannerele și, mai ales, cântecele. Dintr-o mare alb-roșie tremurândă și care emoționa până la lacrimi ieșea un cântec superb: „De la Dunăre la Sena, / Din Carpați la Pirinei, / Toți utiști se adună / Să vadă un meci și ei / Toți iau mingea și-o încearcă / Și o joacă armonios, / Numai unul stă deoparte / Și suspină dureros / E Petschowski, fotbalistul / Ce-ți încântă inima, / Tot Aradul îl admiră / Împreună cu UTA!” Îmi plăcea acolo, la balconul din dreapta tribunei oficiale, construită de baronul Neuman, să-i ascult pe băieții de la Speza Ultra Rossa cântând. De ce oare însă Petschowski suspina, și încă dureros, în versurile lor?

Povestea adevărată spune că marele

fotbalist, simbolul absolut al Aradului, era timișorean. Se născuse în 6 iulie 1921 și la 16 ani debuta la Chinezul, în Divizia B însă, pentru că nici Chinezul nu mai era campioana din anii '20, dar avea încă nume. Nume avea și el, cineva îi spusese „Csala”, adică „fentosul”, în limba maghiară. De fapt

fusese un copil amărât, al patrulea din zece frați. Taică-su venise din Bohemia, era un slovac muncitor și în Timișoara găsisese o bănățeancă frumoasă, cu care făcuse casă și copii. La 18 ani, „Ceala” s-a transferat la CAMT. Apoi a venit războiul și, ajuns la Oradea, a ieșit campion al Ungariei, cu CAO, în 1943. A jucat 77 de meciuri în campionatul maghiar, iar după război s-a dus la Cluj, la Ferrar (înaintașul actualului CFR). Acolo l-a reperat, în 1946, baronul Neuman, proprietarul Uzinelor Textile din Arad. Se spune că Petschowski (care jucase în Ungaria sub numele de Jozsef Pereny) a fost încântat de faptul că baronul era slovac, ca și el, la origini, dar mai ales doamna, Hermina, a fost sensibilizată până la lacrimi de baron. Într-o discuție pe care am avut-o în octombrie 2006, cred, profesorul Dionisie Piroș (al cărui tată fusese contabilul și totodată mâna dreaptă a baronului) îmi povestea despre puterea de seducție uluitoare a tânărului Neuman în acest caz...

În fine, Ceala e angajat lăcătuș-mecanic la UTA și timp de 6 ani, în jurul lui se construiește o echipă fabuloasă, magică, de o forță copleșitoare. În sezonul '46 - '47 vine primul titlu, iar în 1948, cu o lună înainte ca baronului Neuman să-i fie naționalizată averea, uzina și echipa, UTA reușește eventul, Cupă și campionat! Jucau atunci la Arad, alături de Ceala, Lorant, conducătorul de joc al marii echipe a Ungariei de mai târziu,

vicecampionă a lumii în 1954, Vass, Farmati, Băcuț I sau Bonyhadi, cel care, cu 49 de goluri înscrise, a instituit un record de neegalat, probabil, vreodată!

În 1950, UTA a mai luat un titlu, iar din acel moment, pentru Ceala a început o cursă epuizantă de evitare a cluburilor militare și muncitorești din Capitală, care-l curtau în draci. A cedat, în 1952, ofertei venite de la CCA. Transferul l-a înnebunit efectiv pe vicepremierul de atunci, celebrul agent NKVD Iosif Chișinevschi, care i-a făcut un scandal monstru tânărului ministru al Apărării, Nicolae Ceaușescu, cel care aprobase ca echipa Armatei să-i ofere 700.000 de lei lui Ceala la semnătură. „Cât i-ați dat?”, a tunat Chișinevschi într-o ședință de Birou Politic Al PMR. „Nimic”, a parat Ceaușescu. „Ba am informații că i-ați dat 500.000 de lei” „Nu, tovarășe, CFR-ul i-a oferit bani, dar a venit la CCA de plăcere!” Ceala, se zice, le-ar fi spus alor săi, la Arad, că „tovarășii mă îmbracă și căpitan de Armată și-mi dau și 700.000 de lei. Dacă nu mergeam la CCA, alții îmi ofereau și motocicletă!”. Cu CCA, Petschowski cucerește titluri în '52 și '53, Cupa

României și devine chiar căpitan, inclusiv al echipei naționale, până la 37 de ani!

Se întoarce, nevindecăt de dorul Aradului, acasă, unde joacă din '55 până în 1961. Se pare că „suspînul dureros” din cântec era provocat de finala Cupei din '53 când, pe „23 August”, în fața a 60.000 de oameni, UTA lui învingea, după prelungiri, cu 1-0, CCA, echipa al cărei lider devenise!... În 11 iunie 1961 a jucat ultima oară, într-un Steagu Roșu Brașov – UTA 3-1. S-a îmbolnăvit apoi de cancer și a murit în octombrie 1968, fiind primul fotbalist român devenit maestru emerit al sportului. În aceeași toamnă se instituie „Trofeul” cu numele său. Lăsase în urmă doi băieți, 6 titluri, două Cupe, 273 de meciuri și 86 de goluri, dintre care 69 pentru UTA. Fusesse cel mai bun, cel mai mare, cel mai.

... Acum câteva zile, telefon de la Arad. E Dorin Stana. „Să știi, Marius, că înainte de meciul cu FC Argeș, statuii lui Ceala, din fața stadionului, i-am pus tricoul lui UTA. Băieții din galerie ziceau că așa va fi, din nou, jucător alături de noi și nu vom pierde!” A fost, într-adevăr, 1-1.

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA